

[Nyrup Rasmussen]

Det andet hovedforslag, som også er opgivet, var tanken om en arbejdsgiverafgift på frigørelsesattester ved supplerende dagpenge. Også her viste det sig, når vi fik kigget det nøjere efter i sømmene, at det var for bureaukratisk, det var ikke heldigt, og derfor måtte det opgives.

Den samlede aftale har fået mange forskellige ord med på vejen. Jeg synes, det er rigtigt at sige, at den mest ansvarlige stemme uden for Folketinget er kommet fra dansk fagbevægelse, som klart har bakket op om de mange tusinde nye uddannelsespladser, vi nu kan skabe, og ændringerne i arbejdsmarkedspolitikken. Det gælder både de nye pligter for arbejdsgiverne, der styrker lønmodtagernes retssikkerhed, og de ændringer i dagpengereglerne i øvrigt, som er en del af aftalen.

Derimod har jeg kunnet konstatere, at der fra arbejdsgiverside er kommet noget andre toner. Det tyder på, at man fortsat mangler at få studeret aftalen og de lovforslag, der nu foreligger, mere i dybden.

Man siger, det er for dyrt for erhvervslivet, og man henviser til bortfaldet af tilskuddet til arbejdsskadeforsikringen og indførelse af den 2. arbejdsgiverbetalte ledighedsdag. Jeg vil gerne gøre tre kommentarer til det synspunkt.

For det første er det en realitet, at de samlede arbejdsgiveromkostninger er lavere end oprindelig foreslået af regeringen i den såkaldte udligningsfond. Omkostningerne kan holdes nede på maksimalt et sted mellem 0,22 og 0,25 pct. af lønsummen.

For det andet synes jeg, man skal sige til virksomhederne og til arbejdsgiverne, at hele ideen med arbejdsgiverbetaling for de første to ledighedsdage i virkeligheden er at opnå en langt bedre personaleplanlægning på danske virksomheder. I alt for mange år har visse arbejdsgivere misbrugt bl.a. de supplerende dagpenge, de har været en sovepude for en for dårlig personalepolitik. Man bør også være opmærksom på, at det er ingen tilfældighed, at Danmark er det land i Europa, der har den højeste omsætning, det største gennemtræk af folk i virksomhederne.

Derfor er svaret til danske arbejdsgivere: I stedet for at koncentrere jer om, hvordan de umiddelbare bruttoomkostninger ser ud, kan I selv påvirke og nedbringe udgifterne til arbejdsgivergodtgørelsen ved afskedigelser og hjemsendelser gennem først og fremmest en bedre personaleplanlægning.

Og for det tredje synes jeg, vi skal sige til virksomhederne: Husk nu på, at vi med den nye aftale får løftet meget betydelige uddannelsesopgaver, som ikke mindst vil komme virksomhederne og medarbejderne til gode.

Når man ser på kommentarerne til aftalen, synes jeg i virkeligheden, det mest forstemmende har været oplevelsen af partiet Venstre som aftalepart. Næsten før blækket var tørt, var der ingen ende på, hvor ubetydelig, hvor utilstrækkelig og hvor halvdårlig en aftale der var tale om, og hvor meget der skulle ændres næsten dagen efter.

Jeg vil sige ligeud til partiet Venstre: Det er dårlig aftalemoral. Det er en af forklaringerne på, at befolkningen en gang imellem har svært ved at forstå, hvad der foregår herinde.

Derfor er jeg glad for, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre tog hurtigt fat med klar afstandtagen fra partiet Venstres forsøg på at kaste grus i maskineriet og skabe ny usikkerhed om aftalens indhold og en lige så klar understregning af, at der ikke kan gennemføres kontingentforhøjelser til a-kasserne gennem ny lovgivning i indeværende overenskomstperiode. Så skulle der være sat punktum for den sag, selv om det ville have været befriende at opleve partiet Venstre sige klart og entydigt, også i kommentarerne i praksis, at man naturligvis bakker op bag den aftale, man selv er en del af.

Vi har det her i Folketinget og i dagspressen med at interessere os mest for selve dramaet under forhandlingsforløbet.

Underholdningen bliver oftest mest omtalt, og bagefter er det, som om selve indholdet nærmest bliver klippet fra eller bliver omtalt i en parentes. Det er synd, for det er en god aftale, der indeholder mange gode perspektiver. Det er kompliceret stof; bevares, men som et tidligere svensk regeringsmedlem har sagt det: Dramaet findes i detaljen.

Hvis vi prøver at kigge på de enkelte hovedbestemmelser, hæfter jeg mig i hvert fald på mit partis vegne ved 4 hovedrækkevidder af denne nye aftale:

1. Vi kan nu finansiere en række påtrængende nye uddannelsespladser, som sammenlagt når over det mål, vi har sat os, med de 15.000 nye pladser.

2. Vi har opnået et historisk gennembrud, når det gælder lønmodtagernes retssikkerhed på arbejdsmarkedet. For første gang får vi nu lov-